

SZÉPIRODALOM

UTASSY JÓZSEF

Október

*Rothadt rózsák a kertben,
deresen, megdermedten,
rothadt rózsák a kertben.*

*Ősz fű leng, minden kibalt, vén,
te pompázol csak, krizantém,
ősz fű leng, minden kibalt, vén.*

*Szél ama subanc-sírokat
ölelgesd, becézd, simogasd,
s csókold, aki ott sírogat!*

*Mert fakítja forradalmad
fényét, ki hallgatván hallgat,
fakítja forradalmad.*

*Ünnepek ünnepe: tüntess,
ha kell, bát bitangot büntess,
tüntess, Október, tüntess!*

Őszök húrjaira

*Az iskolába
ballag három fiúcska.
Mind csupa táska!*

*Szél hátán fölszáll,
és leng lassan, ezüstlőn,
leng az ökörnnyál.*

*Az őszi tarlón,
bosszán a dűlőútnak.
levél barangol.*

*Ördögszekeret
kerget a puli, prüszköl
a dértől, füsttől.*

*Már hazagondol
a jubász: hömpölyög a
nyáj az akolból.*

*A jegenyéket
varjúcsapat szállja meg.
Oda az ének!*

*Hullnak a lombok,
hullnak, emberek halnak.
Ősz, ravatalszag.*

Őszidő

*El-elnézem,
abogy nesztelenül
ez az öreg fa
lemeztelenül.*

*Törzse nyarat akar még,
de már telet kavarnak,
és hullnak rá a nagy fekete rongyok:
ejtőznek az óriás varjak.*

*Kár
már
mindenért,
kár,
kár.*

*Száll a levéllulláikat.
És boldimádó kutyák ugatnak.*

Csillagok parazsánál

*Hamubundában bál a tűz,
a tőke bold ágát siratja,
pajta előtt pipál a csósz,
kalapja van, kerek kalapja.*

*A csillagok parazsát nézi,
szítja szúrós tekintetével,
és látja Istent, s kérve kéri:
ne haljon meg ezen az éjen!*

November

*Fák alatt,
a fekete fák alatt avar
hever
a sárban sápatag.*

*Ágakon akad fönn a szél,
s lobog,
leng,
mint a gyászszalag.*

*Zokog a szél,
zokog.*

Kondoleál a Nap.

Rálehel a fákra a tél

*Rálehel a fákra a tél,
leájul egy sárga levél,
sárga levél.*

*Ködös a november,
szeles:
bújj közelebb hozzám,
szeress,*

*ködös a november,
szeles.*

*Ránk lehel miránk is a tél,
hajad, réműlt arcod fehé,
arcom fehé:*

rálehel a fákra a tél.

Már

*Már az utolsó levél is lepergett:
vak buzatodban, vén Idő, didergek,
már az utolsó levél is lepergett.*

*Ködöt vajúdnak völgyek, rétek,
zúzmara hull, fák feketéllnek,
ködöt vajúdnak völgyek, rétek.*

*Nyirkos a lelkem is – nyúlós, nyálkás,
vállam fekete varjú-virágzás,
nyirkos a lelkem is – nyúlós, nyálkás.*

*Évszakok zsarnoka, légy bát látható!
Pengjen a jégcsap, szakadjon rám a hó!
Te zsarnok évszak, légy bát látható!*

*Tél, dideregtess dérrel, faggyal:
szemem bekötni jön egy angyal,
tél, dideregtess dérrel, faggyal!*

*Krisztusi sorsomat világ, értsd meg:
pecsétnek kell a porhába vércsepp,
világ, krisztusi sorsomat értsd meg!*

*Villogó terror, havas hársfa:
tündököltes utat a nyárba,
villogó terror, havas hársfa!*

*Már az utolsó levél is lepergett:
vak huzatodban, vén Idő, didergek,
már az utolsó levél is lepergett.*

